

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la

Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45

Correspondențele sunt a se adresa la

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.

Epistolele nefrancate se refuză. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

Din parlament.

Sibiu, 3 Februarie n.

A vorbit și un deputat român în dieta țării, și cu vorbirea sa „*simpatice și înțeleptă*”, — cum o numește guvernamentalul *Magyar Nemzet* — a scerat furtună de aplauze în parlament, laude și elogii în presa patriotică, și un suris binevoitor și încurajator de pe buzele ministrului-president.

A fost deci un succes desăvârșit, cu care dl *Iosif Pap*, deputatul din *Chior*, — pentru-că despre el e vorba — poate să fie mulțumit.

A vorbit Vineri, în discuția generală deschisă asupra bugetului, dar n'a atins cu nimica bugetul, ci a vorbit în *chestia națională*. Și aplausele încassate în dietă, și laudele ce i-le aduce presa magiară ne spun, — fără a-i mai ceti și esamina vorbirea, — că a vorbit în spirit patriotic, poate chiar prea patriotic. De aci urmarea, că Românii nu vor fi mulțumiți cu acest prim debut parlamentar al dlui *Pap*, care, bine zice o gazetă magiară, va provoca *valuri* în afară de parlament, în cercuri românești, valuri de nemulțămire.

Nu suntem atât de aspri față de dl deputat *Pap*, ca să-l condamnăm pentru-că acesta primă vorbire a sa nu a putut să întrunească și aplacidarea Românilor, ci numai a Magiarilor; pentru-că știm cât de nesănătoasă e atmosfera în dieta țării și cum numai un cuvânt neplăcut patrioților noștri e în stare să dea naștere unei furtuni care cu greu se mai poate potoli. Se poate deci, că dl *Pap* din adins a vorbit așa cum a vorbit, pentru-ca să-și câștige întâiu încrederea colegilor, față de cari cu procsima ocaziune va pute să fie apoi ceva mai comunicativ.

Pentru-că aceea nu presupunem, nu putem presupune, că dl *Pap* se nu știe, că Românii afară de datorințele ce le au față de stat, și pe cari și-le-au împlinit totdeauna cu sfințenie, au și drepturi, cari astăzi nu li-se respectază, prin urmare au și gravamine, cari trebuie să fie aduse la cunoștința guvernului și a parlamentului, pentru a se pute lua măsurile de îndreptare. Și cine să le aducă la cunoștință publică, dacă nu un deputat român, care în scopul acela a fost trimis în parlament, ca să facă servicii cauzei române prin espunerea durerilor și necazurilor de cari suferă poporul român din patria această?

Dl deputat *Pap* de data această n'a vorbit însă nimica despre toate acestea, ci a vorbit despre *pasivitatea Românilor*, pe care o condamnă cu totă tăria cuvântului (cu noi împreună), și despre *dacoromânism*, o fantomă, despre care păcat a fost a se vorbi atât de mult cât a vorbit dl deputat, pentru-că dacoromânismul nu e decât invenția unor creeri bolnăvicioși magiari, și nu e decât închipuirea și temerea celor îngreunați cu păcate, că păcatele lor vor pute să fie odată răsunate!

Nu înțelegem deci, cum de un om cu judecată sănătoasă se angajază să combată un rău care nu există, pe când alte rele, destul de bine simțite, nu numai că nu le combate, ci le apără chiar, cum a făcut dl deputat *Pap* cu

— *magiarisarea*, făcând imputare Românilor că nu și trimit copiii la școlele de stat, ca să învețe ungurește, ci prefer să rămână în întunec și cei din urmă, după datele statistice, în ale culturi.

De când adică cultura se poate câștiga numai în limba ungurească, și numai învățând ungurește? Domnul deputat *Pap* trebuia să știe, că noi lege avem care obligă guvernul țării să ridice școle pe seama tuturor naționalităților, cu limba de propunere, nu ungurească, ci cea vorbită de majoritatea școlarilor, și că guvernele din trecut n'au satisfăcut acestui obligament; trebuia deci să stărue pe lângă actualul guvern, ca cel puțin în viitoriu să se satisfacă acestei dispozițiuni legale, precum și altora, rămase până acum nerespectate.

Dar' cum am spus, avem speranță că cu altă ocaziune deputatul cercului electoral *Somcuta-mare* se va estinde și asupra *gravamenelor* poporului român din această țară, și-l va lăsa în pace cu admonierea, de a se lipi de așezămintele statului, pentru-că datorința această și-o cunoșce poporul român, și nu s'a făcut nici-odată vinovat de nerespectarea ei.

Problema vieții.

De Dr. Alesandru Mocsonyi.

În ampla sferă de mituri, cu cari antichitatea a impresurat una din cele mai distinse figuri de eroi ai sei, nici unul d'ora nu este atât de ingenios ca și mitul despre Hercule la răspântie. Este această o alegorie de profundă semnificațiune a celui stadiu de dezvoltare în viața noastră sufletească, când junele de caracter serios, aflându-se pe treapta de a deveni bărbat, începe a simți trebuința de principii clare și firme și astfel de-odată se vede pus în fața problemei vieții spre a se pute determina asupra direcțiunii, ce are s'o urmeze. Căci bărbatul de caracter și cu conștiința de sine, care nu se lasă a fi purtat de impresiuni și de impulsuri momentane schimbăcioase, de dispozițiuni trecătoare și de capricii ca și copiii, „sine luce sine cruce” prin viață, asemenea unei năi fără cârmă, aruncate de valuri, ci are să-și reguleze după principii într-oare șaa activitate, astfel de bărbat mai înainte de toate trebuie să vină cu sine în curat asupra problemei vieții, deore-ce corectitatea, sau necorectitatea principiilor practice ale vieții depinde în ultima instanță pe deplin de la corectitatea, sau necorectitatea concepțiunii teoretice, ce ni-am format-o preste tot despre chemarea vieții omului.

Astfel în figura mitică a eroului simbolizat vedem pe nobilul și seriosul june în momentul când el se află în fața celei mai importante probleme practice: în fața problemei vieții. Lupta sufletească, ce el o susține victorios, indică în mod ingenios dificultățile cuprinse în problemă, ear' cele două zine, ce l'ispitesc pe june, personifică cele două direcțiuni ale vieții: direcțiunea morală-ideală și direcțiunea eudemonistică-utilitară, cari atât în viață, cât și în știință până în ziua de astăzi se luptă una în contra celeilalte.

Fie-care din aceste două direcțiuni se bazează pe o altă idee fundamentală: una pe ideea moralității, cealaltă pe ideea fericirii, și în clara pricepere a diferenței generice și a independenței relative a acestor două specii de bunuri ale vieții: a bunului etic și a bunului eudemonistic se cuprinde simburile, ear' în justa apreciere a diferenței lor în valoare se cuprinde corecta deslegare a problemei.

Diferința generică a acestor două specii de bunuri este atât de adânc înrădăcinată în natura relațiunilor vieții omenesci, în cât ea de tot spontan, așa zicând deja cu primele începuturi ale culturai se obtrude conștiinței naturale a popórelor. Conștiința naturală cu mult înaintea periodului în care reflecșiunea științifică începe a se deștepta, statorește o diferență de valoare între bunul etic: virtutea și bunul eudemonistic: plăcerea; între o viață morală, dar' nemorală, despre ce tocmai mitul nostru atât de profund și poetic ne dă o probă atât de frumoasă și elocintă. Căci precum se știe, fiul lui Iupiter și al Alcemei, soției regelui Thebei, în epoca mitică s'a considerat de eroul cel mai valoros, cel mai curajos și cel mai brav, ce s'a vădut vre-odată, dar' totodată și ca cel mai nefericit dintr-oți, pentru multele necazuri ce jalusa Iuno a trimis asupra lui de la nascere până la finitul vieții lui. Să fie conceptul idealilor moralității omenesci, precum și al celor ale fericirii omenesci, după caracterul și gradul de cultură al popórelor, ori cât de variat și fluctuant, priceperea cum-că moralitatea și fericirea sunt două lucruri deosebite, cari după împrejurări acui coincid, acui se desfac, acui se condiționează, acui se eschid, această pricepere rămâne pururea vie în conștiința naturală a tuturor popórelor, prin toate timpurile, pe toate treptele culturii.

Nu tocmai astfel este această însă în știință, în diferitele ei teorii filosofice despre problema vieții.

Nici Aristoteles, cel mai mare cugetător, ce l'cunoșcem atât în privința profunzimii, precum și a vastității spiritului, care afară de mai multe altele a întemeiat și cele mai importante două științe biosofice: Etica și Politica, și care mai bine de cât, oricine altul înainte, sau după el, a cuprins în fond problema vieții, — nici acest cugetător, de-și ideea moralității și ideea fericirii formază cele două puncte cardinale ale întregii sale concepțiuni de viață și de-și el tot atât de viu este pătuns de diferența lor în valoare ca și însuși geniul poporului helen — nici el n'a ținut în aceeași măsură cont de diferența generică a acestor idei, în cât să separeze bunul etic de cătră bunul eudemonistic ca două separate, toto genere diverse specii de bunuri ale vieții, și să le recunoască relativa lor independență, ba mai mult, caracteristica fundamentală a contemplațiunii filosofice aristotelice despre viață consista totmai în contopirea frumoasă și armonică a acestor două specii de bunuri ale vieții — căci, precum se știe, pentru Aristoteles fericirea basată pe moralitate constituie adevărata destinațiune a vieții.

Dar' dacă deja această teorie, în fond corectă, nu poate satisface în măsură deplină tuturor relațiunilor practice ale vieții, precum rezultă ele tocmai în urmarea diferenței generice și independenței relative a ideilor de sub întrebare, cu atât mai puțin pot să împlinescă această cele două direcțiuni diametral opuse, dar' deoțotrivă unilaterale, în cari s'a desbinat știința după ce și-a atins culmea în filosofia aristoteliană și cari direcțiuni, cunoscute sub numirea de Epicuresim și de Stoicism, fac simțite efectele dăunose ale unilateralității lor până în zilele noastre.

Ambele aceste contemplațiuni ale vieții consună în aceea, că ambele negă simplu diferența generică între moralitate și fericire — o diferență ce zace în natura lucrului și este pururea susținută prin conștiința naturală — și identifică din principiu, de-și în mod diametral opus, aceste două idei.

Fie-care dintr-o aceste două școle recunoșce din principiu numai un singur bun, însă pe când una găsește acest unic bun în moralitate, cealaltă îl găsește în fericire.

Pe când după doctrina stoică fericirea și virtutea coincid în mod absolut, așa că afară de virtute nu există nici un bun și nici un rău, după părerea lui Epicur unicul bun absolut este plăcerea, unicul rău absolut este durerea. Dacă pentru Stoa plăcerea și durerea și toate altele, din cari pot aceea să provină, scad până la completa desvalorare, pentru Epicur din contră virtutea în sine nu e de cât o pură iluziune și numai virtutea calculată la plăcere are o valoare condiționată. Astfel vedem cum Stoa identifica fericirea cu moralitatea, ear' Epicureismul moralitatea cu fericirea.

În această forțată identificare a moralității cu fericirea zace cea mai marcantă trăsătură de caracter a întregii direcțiuni eudemonistice-utilitare de la Epicur până la Spinoza și Bencham și de la acestia până la I. St. Mill, modernul întemeietor al Utilitarismului. Dar' tot în această unilateralitate zace și clamantul neadevăr și completa nețemeinicie a acestei teorii, care nu știe a se avânta până la o concepțiune adevărată morală a vieții și care nepricepând de loc esența și valoarea intrinsecă a moralului, prin neadmisibila devalvare a părții celei mai bune în om îl devalvăză și pe acesta.

În direcțiunea stoică din contră concepțiunea Kantiană formază o curioasă întorsătură.

De-și pretinsul rigorism stoic al eticei cantiane nu este tocmai veritabil, stând precum se știe, în dosul aparențului seu rigorism etic ascuns eudemonismul religios, și de-și o doctrină, care sistemul seu moral nu și-l bazează pe spontaneitatea instinctelor și inclinațiunilor etice, ci pe datorință, esența moralității o vede în conflictul dintr-o datorință și inclinațiune, ear' dincolo de mormânt postulază stabilirea unei armonii între meritul moral și fericire, de-și o astfel de doctrină sigur nu stă la înălțimea contemplațiunii stoice, care în toate aceste puncte reprezintă tocmai contrariul și care, pe lângă toate unilateralitățile și exagerațiunile sale, prin necondiționata ei apreciere a bunului etic, ce totă valoarea și răsplata sa o poartă

numai în sine însuși, documentează un spirit etic impunător de respect; cu toate acestea Kant trece de modernul reprezentant al anticei Stoa. Și dacă lui cu tot dreptul i-se recunoșce meritul de a fi accentuat cu toată agerimea diferența generică între moralitate și fericire, ce până atunci parte n'a fost destul de băgată în seamă, parte a fost complet ignorată, totuși el și aici, ca și în altele, a trecut departe preste țintă. Pe când Epicur și Stoa, cum vedem, au identificat în mod invers moralitatea și fericirea, Kant cade din această unilateralitate într'alta, când nu numai distinge între ambele, ci statorește, cel puțin pentru această viață, între ele și o relațiune de incompatibilitate principală.

Astfel vedem cum știința — după ce întemeietoriul ei n'a dat diferenței generice a acestor două idei atențiunea altădată îndatinată la el — rătăcind ea în direcțiuni unilaterale vine într'un conflict serios cu faptele și cu conștiința naturală a popoarelor, prin ceea ce mai mult contribuie la incurcarea, de cât la limpezirea problemei.

(Va urma.)

De la sate.

Un învățătoriu consciu de chemarea sa.

Chirpăr, în 16 Ianuarie st. v.

Preaveneratul Consistoriu arhiepiscopescan s'a îndurat prea grațios a ne trimite pe anul școlar 1901—1902 de învățătoriu pe tinerul de bună speranță Iancu Dragota, care într'adevăr este demn de a purta numele de luminător. De la instituirea sa în comuna noastră, întâmplată pe la finea lunii lui Septembrie, și-a dat toată silința de a nobilita mintea fragedă a tinerimei noastre atât școlare cât și june.

De-si poporul nostru, care a fost datat a sta în întunec și în amotă, nu toți, dar unii, s'au străduit din toate puterile a zădărnici întreprinderea pe care învățătoriu nostru o a avut înainte, adică de a ne delecta cu o frumoasă producțiune musicală-declamatorică, partidei, acelei contrare, nu i'a succed, căci în presărea zilei a 14-a lunii Ianuarie, ziua mult așteptată din partea tineretului și a unor fruntași mai pricepuți, în fața unui imens public s'a și săvârșit, spre îndestularea tuturor celor prezenți.

Producțiunea s'a făcut în edificiul școlii noastre din loc, cu următorul program:

1. „Jos la țara românească“, cor mixt; a succes foarte bine.

2. „Noptea de vară“, de G. Coșbuc; a fost predată din partea unei frumoase și diligente fete de econom frunț, cu numele Magdalena Bunea.

3. „Ideal“, de G. Coșbuc; predată de învățătoriu Iancu Dragota, care cu drept cuvânt se poate număra între cei mai buni declamatori.

4. „Placă Lina la fântână“, cor mixt. a succes bine.

5. „Șeua și țiganul“, de T. Speranță, predată din partea unui tiner cu numele Mateiu Măniș, la dorința publicului, și mai ales a preotului lutheran Stefan Eckardt, care cu mare plăcere s'a prezentat la această producțiune, a trebuit bisată.

6. „Baba și Moșnegul“, cor mixt; a succes minunat.

7. „Țiganul cloșcă“, a fost predată de tinerul Constantin Morar, care asemenea este unul dintre cei mai buni declamatori comici.

8. „Otravă femeiescă“, comedie într'un act de N. Țințar. Persoanele: Tiberiu, — redactor, învățătoriu Iancu Dragota; Lenuța, soția sa, Maria Stroia; Dr. Lunčan, medic, Simion Băilă; Bran, — servitor, Constantin Morar. Dăm laudă cuvenită neobositului învățătoriu, care și-a pus toate puterile, — instruindu-i și pe acești tineri atât de bine, în cât fie-care și-a predat rola cum nu se putea aștepta mai bine de la niște puteri modeste de tineri, cari până acum nici ideie n'au avut despre astfel de lucruri.

9. „Herșeu Boccegiul“, predată de învățătoriu Iancu Dragota, a produs mult haz; publicul nu mai avea capăt să încete cu râsul.

10. „Ca un stol de rândunele...“ cor mixt cu solo, a fost executată cu multă dibăcie și tact, îndeosebi partea unde învățătoriu a cântat solo; toate dovedesc, că dsa posedă bune cunoștințe musicale. A fost bisată. La finea producțiunii părintele din Ilimbav, Ioan Alexandru, prin o cuvântare frumoasă și foarte instructivă laudă pe învățătoriu și tineret pentru progresul arătat atât în cântări cât și în declamări, și îndemna ca în viitoriu cu mai mare zel să se pună pe lucru, pentru-că dacă nu va primi plată materială, va primi plată sufletească și renume pentru astfel de producțiuni.

Preotul lutheran, la finea vorbirii din partea părintelui Ioan Alexandru, zice în limba română: „nó! învățător de acest a n'au avut Chirpărenii, și nici nu vor mai avé“; îi gratulează învățătorului și i' rógă totodată, să binevoiescă a l cerceta vre-odată.

Cu regret trebuie să mă exprim, că de-si în comuna noastră sunt în majoritate Sașii, nu s'au prezentat la producțiune afară de Domnul preot Stefan Eckardt, boltașul Petru Paulini și Voces Andreas, nici unul, de-si au fost toți fruntașii invitați. Acesta se vede că au făcut-o numai din ură, și adică s'au suferat, că de ce într'o comună aproape săsescă s'a făcut din partea unui singur „dascăl valach“ producțiune, pe când ai lor, cari sunt la număr 3, nu sunt în stare să facă așa ceva. Ura acesta și-au dovedit-o și prin aceea, că nu au voit să ne lase în sala lor, ca să facem această producțiune acolo, din ce motiv, nu știu. Căci subscrierul, ca preot local, m'am dus la preotul Sașilor și l-am rugat, să facă bine să ne lase în școala lor, căci dinșii au în școală o sală anume pentru producțiuni.

Preotul mi-a și promis, și a zis că și va aduna presbiteriumul și apoi vor decide, și în fine ne va avisa. Ni-a pus însă condițiuni, că numai așa ne vor lăsa, dacă nu vom decora sala, și dacă bina o vom face departe de pereți, ca prin înfigerea cuelor să nu se strice pereții.

La acesta subscrierul m'am învoit, și i-am spus, că ce plată ne va cere imediat o voui și plăti. Adunându-se deci presbiteriumul, cererea noastră a fost respinsă, căci afară de preotul și notariul, care asemenea este Sas, dară om de înțeles, nici unul nu s'a învoit.

Se poate vedea deci din toate acestea ce frățietate există între Sașii și Românii nostri.

Le mulțămim conlocuitorilor nostri Sași, și le poftim ca Tatăl ceresc să le lumineze mințile, ca să înțeleagă și ei porunca: „Iubește pe deapropoale tău, ca însu-ți pe tine“.

Nu am căzut în desperare, și de-si școala noastră este cam mică, totuși siliți am fost a face producțiunea acolo. Mulțămitor a fost însă succesul.

Deie deci Tatăl ceresc, ca mulți învățători de acestia să avem noi Românii, mai ales în comune de aceea unde în majoritate sunt Sașii, ca să câștigăm ură din partea lor, pentru înaintarea în cultură.

Ambrosiu Marcoviciu
paroch gr.-or.

Petrecere populară în Laz.

— 12 Ianuarie.

Ocaziunile de veselie la poporul nostru sunt foarte rari și par a deveni din ce în ce tot mai rari, sub greutatea sarcinilor ce zilnic i-se înmulțesc.

Cei cari sunt chemați a fi povățuitorii lui, au datorință sfântă de a-i face zile de bucurie și serbare, zile de senină veselie. Atari zile îi rămân apoi în minte și cu drag le reamintesc ani de-a rândul.

Cu deosebire la sate necesitatea de conveniri sociale e foarte simțită. Ar fi de dorit, ca pretutindenea să se facă câte un început modest, căci e de nedescris insuficiența ce se nasce cu atari ocaziuni.

În sara anului nou mi-s'a dat ocaziune să asist la un act de veselie, cum rar se mai poate vedea; la petrecerea populară împreună cu cântări și declamări în Laz.

Unde sgomotosul riu al Sebeșului cu repejune își rostogolesce abundantele sale unde cristaline, grăbind a eși din strîmtoarea defurilor, se află situată mica comună Laz. N'a mai pomenit nimenea să mai fi fost vre-odată aici petrecere în felul celei de acum. Zelosul învățătoriu, teologul abs. Stefan Morariu, în conștelegere cu parochul și fruntașii comunei, a format în scurt timp un cor, învățând

frumose cântări și declamări, cu cari a înțreținut plăcut numărul public care a asistat.

În pauză s'a prezentat tot dl Morariu cu 10 voinici în costum național și au jucat cu multă dexteritate „călușerul“, „bătuta“ și „romanul“.

Toate aceste frumoase prestațiuni ale tinerimei din Laz au încredințat poporul despre zelul și râvna dlui Morariu, întru despterea tinerimei.

După plăcutele momente oferite prin prestațiunile tinerimei, petrecerea s'a continuat până în zori, în cea mai perfectă ordine, sub inspecțiunea vrednicului paroch Pavel Goja și a câtorva membri din comitetul parochial.

M'am depărtat impresionat de plăcute momente, confirmându-mi și de astă-dată convingerea, că unde domnesce armonia și buna înțelegere, se pot face multe lucruri frumoase și conducătorii pe acesta cale își eluptă poziția demnă în viața socială a poporului.

Ni. Șa.

„Impedecarea degenerării morale.“

Sub titlul acesta s'a publicat în „Telegraful Român“ Nr. 7 a. c. un articol, în care autorul „Sabin“ își desvôltă părerea asupra chestiei ce a format obiect de discuțiune în conferențele preoțesci tractuale din arhiepiscopie, conform pastoralii bunului și înțeleptului nostru Arhiepiscopiu.

Cu drept cuvânt se zice, că „bine preste bine nu strică“. Așa și în cazul de față. Cu cât se va tracta tema de mai mulți și din mai multe puncte de vedere, cu atât va fi mai bine; căci numai în chipul acesta și pe calea acesta se va putea afla izvorul, sau mai corect zis izvoarele răului, precum și mijlocul sau mijlocele de îndreptare a „degenerării morale“.

Împărtășesc și eu fără rezervă vederile onoratului confrate „Sabin“ în ce privește misiunea culturală a preotului ca păstor, luminător și îndreptătorul moravurilor în mijlocul poporului nostru, precum și îndoița datorință ce i incumbă, de a cultiva și întări frățietatea și buna înțelegere între colegii împreună-lucrători în via Domnului de-opotrivă ca și în popor.

Acceptez de bune și ducătoare la scop și mijlocele ce ni-le propune, în introducerea ca și în cele 4 puncte speciale, cu excepțiunea celor cuprinse în punct 1. pe cari eu nu le află corăspunătoare. Iată pentru-ce:

După-cum nu putem sluji cu folos la doi domni deodată, tot așa stă lucrul și cu atențiunea, când ea ne va fi trasă în același timp spre două lucruri, în diverse direcțiuni: nu ne vom alege cu nimic nici din cele cetite, nici din cele audite.

Să nu perdem din vedere, că noi în biserică nu avem ca public ascultător oameni geniali cu spirit ager și memorie prodigioasă, ca pare-mi-se Iuliu Caesar, care — zice-se — putea deodată să scrie, să citească, să asculte și să dicteze; ci avem de a face cu oameni de rînd din popor, obosiți de muncă și grei la cap, cari după cuvîntul Apost. Pavel trebuie hrăniți cu lapte, nu cu bucate tari, grele de mistuit.

De la un astfel de public nu putem pretinde mult; ci vom fi îndestulți când își va îndrepta luarea aminte asupra rugăciunilor și cântărilor rostite alternativ de preot și de cântăreți în mod variat și astfel destul de plăcut auzului, — dacă serviciul divin se face după tipic și în chip sărbătoresc.

Nu captivăm ochii și auzul cutăruia vocea și mișcările preotului și glasul melodios al cântăreților: unul ca acela nu se va distinge nici cu cetitul — și încă în taină, ca să nu conturbe pe alții; — ci va moțai cu cartea în mână spre veselie, dacă nu chiar scandalizarea privitorilor.

Dar și altcum numărul analfabeților e încă destul de mare în pătura mai veche a poporului; ear tinerimea ar trebui să fie angajată la cor.

Să ne închipuim însă și numai 5 ori 10% dintre cei prezenți în biserică că stau cufundați cu capul în „Acaftist“, — ce impresiune neplăcută va face această vedită neatențiune asupra preotului liturgisitor în momentele când se întorce cu fața spre popor, sau când unii se închină ori cad în genunchi, ear' cei cu cartea de rugăciune în mână stau proșap în picioare!!

Dacă imităz și ei în mișcare pe soții lor, atunci nu pot fi atenți la ceea-ce cetesc. Iată deci cercul vicios în care se învîrtesc.

Slujba religioasă se face la noi în limba și la înțelesul poporului, nu ca la papistași în limba străină și deci neînțelăsă de cea mai mare parte dintră asistenți.

În bisericile acestora, ca și în ale re-formațiilor, cari nu acceptază jertfa cea de taină la sf. liturghie și astfel și serviciul lor divin e lipsit de variațiunea, pompa și splendoarea inherentă ritului oriental — au în cătva noimă străină și deci neînțelăsă de cea mai mare parte dintră asistenți.

Acaftistul, precum și alte cărți de rugăciune își au rostul lor acasă, fie în zilele de preste săptămână, fie și Dumineca sau Sărbătorea, când creștinul evlavios, din cauze binecuvîntate nu pôte a sista cu trupul în casa lui Dzeu la rugăciunea și jertfa obștească săvârșită de preot pentru sine, pentru poporul present și pentru cei-ce din cuvișe pricini nu se află de față.

Să stăruie deci preotul pe lângă credincioșii sei, ca în fie-care casă să se găsească câteva icône sfinte, cel puțin o carte de rugăciune, apoi cruce și tămăier.

Să-i dedee să-l cheme, dacă nu s'a puté la prima zi a fie-cărei luni, barem de câteva-ori pe an la feștanie, când i-se dă apoi ocaziunea cea mai bună a face observații asupra ordinii, curățeniei și modului de întreținere a căsii, consultându-se cu parochienii sei asupra multor chestiuni de folos și interes pentru ei.

Trec acum la punctul 2) din menționatul articol.

Explicarea însemnătății simbolice a tuturor acțiunilor săvârșite de preot în decursul serviciului divin, o țin și eu a fi necesară. Întreb însă: Câți învățători vor fi în stare a îndeplini acest lucru în mod perfect și corect? pe când chiar între preoți se vor fi aflând încă destui de aceia, cari se mișcă și recităz formele prescise, fără de ale înțelege sensul cel adevărat!

Acestia însă, luați de scurt, vor zice ca și Famenul cătră Filip: „cum vom puté înțelege, dacă nime nu ne-a povățuit“? (Fapt. Ap. c. 8, v. 31).

Pe cale privată, prin lectură, prin reflexiuni și abstracțiuni e greu să te cultivi în astfel de materie. E deci de lipsă, ca institutele noastre teologice să ie în programa lor de învățământ și lucidarea acestui obiect de netăgăduită importanță.

Chestiunea această merită însă să se tractată ca temă specială; dar de altă penă mai destoinică de cât a mea.

Cine alte păreri va avé, și mai bine le va ști preda, bune servicii va aduce cauzei.

Gurarifului, în 17 Ianuarie 1902.

Ioachim Muntean
preot ort. rom.

NOUTĂȚI

Episcopul Aradului — bolnav. Prea-sfinția Sa episcopul Iosif Goldiș, având trebuință de liniște a plecat azi la Rontău pentru petrecere mai îndelungată. În absența sa agendele presidiale ale consistoriului din Arad vor fi rezolvate de Preacuvioșia Sa archimandritul Augustin Hamsea.

Fundațiune școlară în Timișoara. Bunii creștini Iacob Marian și soție-sa Lenca, din Timișoara, au donat eparchiei gr. or. a Aradului casa lor din suburbiul josefin al Timișorei, cu scop, ca din venitele ei să se susțină în acel suburbu o școală gr. română și cu timpul să se deie ajutoriu și la edificarea unei biserici gr. or. române în acel suburbu. Până acum nu există acolo nici biserică nici școală. Valoarea casei e 25—30 mii de corone.

Cateheții de la școlile medii de stat au înaintat ministrului de culte și instrucțiune publică un memorandum în care cer să fie clasați și ei în rangul de salariu egal cu ceilalți profesori.

Tabele statistice, făcute de împăratul. În o sală a palatului dietei imperiale a Germaniei sunt espuse trei tabele statistice făcute de împăratul Vihelm. Tabelele arată în cifre marina de războiu a Rusiei, Japoniei și Statelor-Unite.

Grația împăratului. Se scrie din Gratz că M. Sa împăratul și rege *Francisc Iosif I.* a grațiat pe cinci delincvenți osândiți la moarte, s'imbându-le osânda în închisoare pe viață.

Armăsarii comitatului Sibiu. De la comisiunea comitatensă pentru prăsierea de cai se face cunoscut, că pentru anul curent sunt plasați armăsari de prăsilă: la stațiunea de mânăz *Alfina* cinci armăsari (toti cinci cu taxa de mânăz câte de 4 cor.), la *Brad* doi armăsari (taxa 4 cor.), la *Hosman* doi armăsari (taxa 6 cor.), la *Șura-mică* doi armăsari (taxa 4 cor.), la *Morpod* patru armăsari (taxa 4 cor.), la *Apoldul-superior* (Ap. mare) trei armăsari (taxa 4 cor.), la *Sibiu* cinci armăsari (taxa: trei câte 4 cor. unul 6 cor., unul 20 corone — armăsariul „Csatlós” —), *Șelimbér* doi armăsari (taxa... corone), *Săsciori* doi armăsari (taxa... corone), *Sebeșul-săseș* doi armăsari (taxa 6 corone), *Slimnic* trei armăsari (taxa 6 cor. și unul 2 cor.), *Nocrich* trei armăsari (taxa 4 cor., unul 6 cor.), *Vurpăr* trei armăsari (taxa 4 cor.) *Jina* trei armăsari (taxa 2 cor.) și *Gârbova* doi armăsari (taxa 4 corone).

Bal în Blaj. Mercuri (12 Februarie st. n.) se va ține în Blaj la hotel „Univers” bal filantropic. Inceputul la 8 ore seara. Prețul de intrare: de persoană 2 cor., de familie de 3 membri 4 corone, de mai mulți 5 corone. Venitul e destinat pentru „fondul studenților morboși” de la gimnaziul din Blaj. Suprasolvirile se vor cuita pe cale ziaristică.

Contribuiri la „masa studenților” din Brad. Pentru „masa studenților” de la gimnaziul nostru român gr.-or. din Brad au mai intrat următoarele contribuiri: Dr. George Nicola adv. în Alibunari 5 corone; „Bocșana” institut de economii în Bocșa-montană 10 cor.; Dumitru Lucacu 2 corone; A. Stanca, G. Tomuş, P. Iacob, N. Dalitiu câte 1 coronă; I. Stanca și I. Homan, 60 fileri; N. Vance, 50 fileri; I. Manliu, N. Socol, T. Teodor, v. Voinea, Petru și S. Stanca câte 40 fil.; Const. Stanca, D. Stanca, P. Todea, F. Tóder, I. Brândusa, N. Ghiță, I. Furca, P. Halmașiu, P. A. câte 20 fileri; S. Moga, D. Bura, N. Monția, Z. Stoian și N. N. câte 10 fileri; Suma 13 cor., colectată în Petroșeni prin Seb. Stanca stud. phil. Bujecanul 50 fil. Suma totală 28 cor. 50 fil. Binevoitorii dăruitori primescă mulțămă caldă. — *Brad* la 15 Ianuarie 1902. G. Păru, dir. gimnas.

Contra demonstrațiilor studențesci. Rectorul universității din Budapesta a așezat pe tabla universității o publicațiune prin care face atenție pe domnișorii universitari, că participarea la demonstrațiuni de stradă fiind incompatibilă cu vaza universității, în viitorul senatului va pune sub cercetare disciplinară și va pedepsi aspru pe toți cari s'au amestecat în asemenea demonstrațiuni.

Necrolog. *Julia Rotariu n. Dreghici* ca fiică, *Pavel Rotariu* ca ginere, cu inimile întristate de jale aduc la cunoștința tuturor amicilor și cunoscuților adâncă dureroasă decedare a prea iubitei și mult veneratei lor mame, respective — soacre, buni și străbuni *Ecaterina Dreghici n. Gruici*, văduva decedatului protopop ort. rom. al Timișorei care în 30 Ianuarie ora 7 dim. după un morb îndelungat, în etate de 83 ani, primind sânta cuminecătură și-a dat Creatorului blândul și nobilul ei suflet.

Ceremoniile funebrele de înmormântare după ritul sfintei biserici ort. române, s'au săvârșit Sâmbătă 1 Februarie n. la ora 2 a. m. la locuința neuitatei decedate (Fabric, Kis-zsák-uteza nr. 5), ear' rămășițele pământești au fost duse în sf. biserică rom. de la stul Ilie și apoi depuse spre odihnă eternă în cripta familiară, care se află în cimiteriul gr. or. al cetății. În veci pomenirea veneratei mame și soacre. Fie-i terina ușoară! *Julia Rotariu n. Dreghici* fiică. *Pavel Rotariu*, avocat, ginere. *Familia Antoniu Ranc* ca nepoți și strănepoți în Zagreb.

Furtună cu tunete — érna. În Elveția de mijloc a fost săptămâna trecută o mare furtună împreună cu fulgere și tunete ca pe timp pe vară. Biserica din Unteroeger (cantonul Zug) fiind lovită de fulger a luat foc la turn, care a ars de tot.

Producțiune teatrală în Poiana. Meseriașii români din Poiana invită la producțiunea teatrală ce o vor aranja Duminecă (9 Februarie st. n.) în sala mare a școlii din Poiana, cu următorii program: „De necaz”, teatru sătesc de Th. D. Speranță; „Tata și fiul”, dialog de Iacob Murășianu; „Drumul de fer”, comedie în 1 act de V. Alexandri; „Herșcu Boccegiu”, canțoneta comică de V. Alexandri. După producțiune urmază dans. (În pauză se va dansa „Călușierul” și „Bătuta.”) Inceputul la 6 1/2 ore. Venitul e destinat fondului reuniunii meseriașilor. Prețul de intrare: de persoană 1 cor., de familie a 3 membri 2 corone. Ofertele se vor cuita pe cale ziaristică.

Preot jefuit. Patru răufăcători au călcat în noaptea de 27 Ianuarie casa bătrânului preot Teofil Ardelean din Toplița și astupând gura preotului, ca să nu poată chema ajutorii, au jefuit tot ce au aflat de preot. De-și tâlharii erau câniți pe față, preotul a cunoscut totuși pe unul dintr-ei, după voce. A doua zi acesta fiind deținut, a mărturisit faptil și și-a spus și pe tovarășii săi.

O carte a papei Leo XIII. — în „index”. Cu ocaziunea revederii „index”-ului (catalogul scrierilor oprite) comisiunea a aflat că într-o carte „eretice” figură și una al cărei autor e papa Leo XIII. de pe timpul când era cardinal în Perugia și se numea Ioachim Pecci. Titlul cărții e: *Despre sângele sfințit al sfintei Fecioare*. În 1878 Ioachim Pecci a devenit papa Leo XIII, dar cartea a rămas tot în index; tot ce s'a făcut atunci a fost stergerea numelui autorului.

Redactor exilat în Siberia. Guvernul rusesc a oprit apariția ziarului liberal „Rossija” din Perersburg, ear' pe redactorul ziarului l'a exilat în Siberia. Crima nenorocitelui e că a scris o foieșoră în care caracterisa pe țarul și pe țarevna văduvă nu tocmai omagial.

O sută și patrușprezece ore sub pământ. În 24 Ianuarie st. n. în urma surpării unei tarne a băilor de la Freiburg lucrătorii Menikol a fost astrucat de pământ. După muncă de aproape patru zile a succedat în fine tovarășilor săi să-l desgroape, aflându-l încă viu. *114 ore a stat omul astrucat sub pământ*, și în acest timp nici mâncare nici beaură nu a avut; la aer a ajuns astfel, că a tot săpat în jurul său cu mâinile până ce s'a eliberat de sub masa de pământ. În cursul acestei munci desperate i-se belise de pe degete chiar și carnea. Când s'a vădit earăsi scos afară la larg era foarte vesel și primelă cunvinte i-au fost: *Mâne facem o zi de veselie!* și a dat să alerge în sat. Tovarășii săi însă nu l'au lăsat, ci l'au dus la conacul băieșilor, unde contrar voinței lui, acum stă sub căutare medicală. De altcum acest Menikol e om pățit în de acestea; de patru-ori a fost astrucat sub pământ și totdeauna a scăpat teafăr. Odată fusese astrucat într-o baie din Austria superioară și a stat sub pământ 24 ore; a doua-ora în Asia, unde a stat sub pământ 56 ore; a treia-ora în Silezia-superioară, unde a stat sub pământ 48 ore.

Liga contra duelului. În Berlin s'a format o ligă cu scop de a combate mania duelării. Zilele acestea liga a publicat un apel în care cere deosebi sprijinul femeilor în lupta contra maniei de duela. Activitatea ligei e îndreptată mai ales într-acolo, ca pe cei cari refușă a duela să-i apere de disprețul — duelgilor.

Din miseriile emigranților. Autoritățile din Ungaria de sud au primit nu de mult notificare, că în München se află peste 10.000 de oameni cari nu capătă de lucru. Într-ei sunt și din Ungaria de sud, și chiar și unii Români. În urma acesteia ministrul de interne a recercat autoritățile administrative: să îndemne pe cei cari ar voi să emigreze în Bavaria, să nu plece, căci ajung peritori de fomie.

Știri mărunt. În întregă Spania e ger ne-mai pomenit; termometrul arată pe alocurea chiar 10° sub zero. În Madrid pe strade sunt puse sobe de încălzit. — Conform unei statistice publicate din Hamburg, în anul trecut s'au naufragiat 1018 corăbii și s'au stricat 5245. — Paisa Leibovici, evreică din Iași, a cerut metropoliei de acolo să o boteze în legea creștină, ca să intre apoi călugăriță în mănăstirea „Agapia”. — Conform informațiunii ce o are din Berlin ziarul parisiian „Patrie”, împăratul *Vilhelm* are bolă de ficat. — Poporațiunea cehă din Budweis a hotărât să boicoteze musica militară, fiind-că ofierii au lipsit demonstrativ de la balul ceh din zilele trecute. — Spesele încoronării regelui *Eduard VII* vor fi preste 100 milioane de franci.

Aviș.

Domnii membri ai clubului municipal român din comitatul Sibiuului se invită prin acesta la conferența clubului, care se ține *Joi, în 6 Februar n. a. c. la 5 ore seara* în localitățile casinei române din Sibiu.

Obiectele conferenței sunt cele indicate în programul stabilit pentru adunarea generală extraordinară a comitetului municipal din comit. Sibiu convocată pe a 7 n. l. c.

Sibiu, în 3 Februar n. 1902.

Ioan de Preda
președinte.

Dr. N. Vecerdea
secretar.

Din public. *)

Mulțămă publică.

Din prilejul sădintei festive ținute de Societatea de lectură „Andrei Șaguna” în 29 Novembre v. 1901 au mai încurs ulterior de la:

Ilustr. Domn Dr. Iosif Gall 10 cor.; Ludv. Binder dir. tipogr. 3 cor.; ear' dl Iuliu Decean cand. de adv. — omis din erore din mulțămă publică precedentă a dat 3 corone.

Primescă marinimoșii donatori mulțămă din partea acestei societăți.

Sibiu, 3 Februarie n. 1902.

George Tulbure
preș. com.

Dumitru Borcea
notariu

*) Pentru cele cuprinse în rubrica acesta Redacția nu primesce răspunderea.

Act de recunoștință.

— Daruri de Crăciun. —

Suntem în deplina cunoștință a axiomei creștinești: „Să nu știe stânga Ta ce face dreapta”: Cu toate acestea însă ținem, ca obștea creștinească să fie în cunoștință faptelor săvârșite de cei buni ai noștri, pentru binele și fericirea deapropelui nostru lipsit, nu din vina lui! Cunoștem percepțiile ființei lui D-zeu relative la hrănirea celor flămânzi, la adăparea celor însetoși, la primirea celor străini, la cercetarea celor bolnavi și a celor întemnițați și, tocmai cunoștința acestora, a mișcat pe membrii reuniunii noastre la împlinirea unei datorințe creștinești deopotrivă bine plăcute oamenilor și lui Dumnezeu.

E adevărat al treilea an, de când reuniunea noastră împarte în ajunul Nașterii Domnului nostru Iisus Christos daruri de Crăciun într-o serăcii noștri.

În această grea și oșbitoare muncă ajutați și sprijiniți am fost în tot timpul de cei buni și îndurători ai noștri. Îndeosebi stimabila domnă Minerva Dr. Brote, ca și în trecut, a primit cu totă prevenirea și în mod de tot generos și în anul acesta binevoitorul protectorat la această serbare, anume pregătită pentru serăcii noștri.

Generoasă noastră protectoră a adăus onorificei și creștinești misiuni oșbitoare și apostolică muncă numai și numai, ca serbarea adevărată mângâiere și bucurie să reverse asupra serăcilor noștri. Domnia sa, pe lângă că a îndemnat la contribuție, a grupat în jurul său pe stimabilele domne: Ana Dr. Moga, Ana Dr. Marienescu, Silvia Dr. Barcianu, Maria Dr. Crișan, Alexandra Dr. Russu, Malvina Verzariu, Popa, cum și pe domnișorele: Eleonora Borcia, Tiberia Barcianu, Elvira Cristea, Lucreția Bența, Florica Cioran, Tina Simonescu, Elena Cunțan, Zina Moga, Rica Moga, Sabina Brote, Geni Simonescu, Clelia Piso, Agnes Cristea și Elvira Olariu, apoi pe domnele: Elisabeta Poponea, Paraschiva Ișan, Eugenia Zickeli, Evelina Pamfilie, și domnișorele: Aurelia Bogorin, Elena Grindean, Ana Ceantea, Elena Baci, Paraschiva Stoica, Elena Moldovan, Elena Vințilă, Elena Roman, Elisaveta Buzdughnă și Paraschiva Apolzan, cari cu diligență de fer din zori de zi și până în noapte târziu au croit și cusut lucrurile menite pentru serăcii.

Neobosita d-șoră Aurelia Bogorin, ca și în trecut, a adunat cu multă ostenelă o sumă considerabilă de bani, cu cari s'a procurat material pentru vestimente. Asemenea au colectat d-șorele: Elena Baci, Paraschiva Stoica și d-nii: Ioan Apolzan, notariul reuniunii; Savu Roman, Vasile Macrea, Valeriu Grindean, George Prașca, Ioan Simtion, librar și Ioan Bologa.

Numărul obiectelor parte confecționate parte procurate au atins numărul de 700 bucăți, de care părtași s'au făcut sute de ucenici, de școlari, văduve și ortani lipsiți.

Serbarea de împărțire a fost adevărată serbare a serăcilor noștri! Ea a câștigat mult în măreția sa morală prin clasicul discours al cucernicului părinte *Demetriu Cunțan*, profesor seminarial, care pucendând de la cuvintele Mântuitorului: „Lăsați copiii să vină la mine, căci unora ca acestora este împărăția cerurilor”, a desvoltat în cuvinte alese partea creștinească și morală a acestui act sublim și de inimi înălțător, încheiată cu o

frumousă rugăciune către Atotputernicul D-zeu, care s'a îndurat a ne da putere de a sprigini cu iubire pe cei lipsiți, a ne deschide ochii noștri pentru a vedea unde e lipsă mai mare și a nu trece nesimțitori pe lângă cei suferinzi) și căruia l'a mulțumit pentru toate dăruirile, de care părtaș ne-a făcut.

Din parte-ne aducând cu smerenie creștinească mulțumirile rennuniilor noastre, d-zeesului fiu, în a cărui bunătate și îndurare închinăm totă ființa și toate făptuirile noastre săvârșite în numele Lui, ne declarăm totdeauna mulțumitori și recunoscători tuturor acestora, cari posibilă ni-au făcut această împlinire a datorinței creștinești.

De încheiere amintim, că în serbare au binevoit o suprasolvi un „evlavios creștin” 15 cor.; Dr. I. Iancu, medic (Săsciori) 1 cor. 80 bani; Nicolae Gogan, contabil 1 cor.; Alexiu Oniț, jude reg. în pens., Timoteiu Popovici, prof. sam., Simion Popovici, protopresb. pens. și Nicolae Simtion, membru onorar al reuniunii, fie-care câte 80 bani.

Sibiu, 15 Ianuarie n. 1902.

Comitetul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”.

V. Tordășianu
president

I. Apolzan
notariu

FELIURIMI

Limba maternă a confesiunilor din Ungaria. Conform datelor statistice, rezultate din recensământul de la sfârșitul anului 1900 (știm ce consecvențios sunt făcute statisticele magare!), după limba maternă sunt în Ungaria: *Magari* 4,165,293 rom.-catolici, 180,680 greco- și armeno-catolici, 19,076 greco- și armeno-orientali, 309,832 aug. evanghelici, 2,166,129 reformați, 60,588 unitari, 451,474 mosaici, 4864 de alte confesiuni, — deci 48.55% din numărul credincioșilor tuturor confesiunilor s'au declarat (?) a fi de limbă maternă magară; — *Germani* 1,326,753 rom.-catolici, 1107 greco- și armeno-catolici, 1154 greco- și armeno-orientali, 401,789 aug. evanghelici, 24,614 reformați, 102 unitari, 233,589 mosaici, 976 de alte confesiuni; — *Slovaci* 1,322,096 rom.-catolici, 98,132 greco- și armeno-catolici, 772 greco- și armeno-orientali, 13,373 mosaici (Slovaci de legea jidovăscă!) 882 de alte confesiuni; — *Români* 6857 rom.-catolici, 970,454 greco- și armeno-cat., 1,603,729 greco- și armeno-orientali, 1210 aug. evanghelici, 924 reformați, 5360 mosaici (!) 331 de alte confesiuni; — *Ruteni* 2459 rom.-catolici, 375,266 greco- și armeno-catolici, 793 greco- și armeno-orientali, 38 aug. evanghelici, 39 reformați, 2 unitari, 1153 mosaici, 26 de alte confesiuni, — *Croați* 185,965 rom.-catolici, 78 greco- și armeno-catolici, 915 greco- și armeno-orientali, 84 aug. evanghelici, 18 reformați, 28,970 mosaici (!), 49 de alte confesiuni, — *Serbi* 80,873 rom.-catolici, 2152 greco- și armeno-catolici, 410,322 greco- și armeno-orientali, 103 aug. evanghelici, 30 reformați, 90 mosaici, 1563 de alte confesiuni. De alte naționalități sunt 171,399 rom.-catolici, 30,439 greco- și armeno-catolici, 28,123 greco- și armeno-orientali, 23,089 aug. evanghelici, 10,202 reformați, 666 unitari, 2633 mosaici, 341 de alte confesiuni.

Cărți și reviste.

A apărut:

„Viitorul”, studiu politic, de Dr. Traian Vuia, retipărire din „Drapelul”. Lugoș editura ziarului „Drapelul”. Conferință cetită de autor în prima convenire socială din iarna acesta a societății române din Lugoș.

Posta redacțiunei.

Dlui I. M. în B. Păcatul respectivului nu e așa de mare, ca să merite a fi certat în public. Spuneți-i pe cale privată, că nu e bine și frumos aceea ce face, și sigur vă va asculta. Așa cere — *colegialitatea*.

Dlui I. C. în B. Despre conferența preoțescă din tractul Cohalmului nu ni-a venit nici un raport. Despre cealaltă regretabilă întemplantare nu publicăm nimica, fiind-că afacerea va fi rezolvată pe cale oficială, așa cum reclamă interesele bisericești și demnitățile preoțimești.

Dlui N. T. în Al. Am întrebuințat cele comunicate drept informațiune. În public nu e bine să venim cu ele.

La **Librăria Tipografiei archidiece-**
sane din Sibiu se află spre vânzare
Portretul (Phototyp - Licht-
druck) Esceleției
Sale Inaltpreasânți-
tului Domn
Archiep. și **Joan Metianu**
Metropolit
cu prețul de **2 corone** plus porto
postal recomandat 55 fileri. * * * * *

La **Librăria Tipografiei archidiece-**
sane în Sibiu se află de vânzare:

Introducere în contabilitate
și
Contabilitatea
în partidă simplă

de
I. C. Panțu
profesor la școala superioară de comerț.

Prețul 2 corone.

Dela **Librăria Tipografiei archi-**
diececane în Sibiu se poate procura

O pagină
din
Lupta noastră pentru existență.

Articoli reproduși din ziarul „Tele-
graful Român” anul 1900

și publicați de

Nicolau Ivan

protopresbiter, asesor consistorial, membru în comi-
tetul central al Asociațiunii pentru literatura română
și cultura poporului român.

Prețul 1 cor.

La **Librăria Tipografiei**
Archidiececane se află de vânzare:

Novel de Enrie *Sienkiewicz*, trad.
de I. C. Panțu C. — 80

Din romanul unei vieți, de Stefan
Braborescu „ 1—
trimise cu posta pentru fiecare exemplar 10
bani mai mult.

NOU! Pro 1902 NOU!

a apărut:

Calendarul
archidiececan

neapărat de lipsă pentru ori-ce preot și învățătoriu.

Prețul unui exemplar **40 fil.**, cu Șematism **80 fil.**, + porto
postal **10 fil.**

Librăria archidiececană
Sibiu.

„Corvineana”, institut de credit și economii în Hunedóra.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Corvineana”,
societate pe acții se invită în vîrtutea §-lui 19 din statute la

a VI-a adunare generală ordinară

care se va ține în **Hunedóra la 2 Martie st. n. 1902** în localul
institutului și nu la 23 Februarie st. n. cum din greșală s'a publicat în Nrii
5 și 6 ai „Telegrafului Român” apăruiți în 12/25 și 15/28 Ianuarie st. n. a. c.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Raportul direcțiunii despre starea întreprinderii preste tot și despre
resultatul anului al VI-lea de gestiune în special.
2. Raportul comitetului de supraveghiere.
3. Darea absolutiului direcțiunii și comitetului de supraveghiere.
4. Decisiunea asupra împărțirii profitului curat, realizat în al VI-lea
an de gestiune.
5. Ficsarea marcelor de prezență pentru membrii direcțiunii și ai co-
mitetului de supraveghere pe anul de gestiune 1902.
6. Alegerea directorului și cassariului pe un period de 3 ani, conform
§-lui 30 din statute.
7. Alegerea alor doi membri în direcțiune, anume: în locul membrului
sortat *Simeon Chirca* și întregirea unui loc rămas vacant de la adunarea
generală trecută.
8. Alegerea președintelui adunării generale pe un period de 3 ani
conform §-lui 23 din statute.
9. Eventuale propuneri ivite în cadrul §-lui 28 din statute.
10. Esmiterea alor doi acționari pentru verificarea procesului verbal.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunare în persoană sau
prin plenipotențiați sunt rugați a-și depune în înțelesul §-lui 20 din statute,
la cassa institutului, acțiunile eventual documentele de plenipotență, cel mult
până în 1 Martie st. n. 1902.

Hunedóra, Ianuarie, 1902.

Direcțiunea.

A eșit de sub tipariu în **Tipografia archidiececane**:

OCTOICHUL CEL MIC

— cu litere latine —

care cuprinde: **Rânduēla Vecerniei, Utreniei și a Liturgiei;**
cele opt glasuri pentru Dumineci, Podobiile, Polieleul, Pri-
pelele, Catavasiile, Irmósele, Sfetilnele și altele.

Prețul unui exemplariu legat simplu **1-60 cor.**, legat în piele
cu copcii galbine **3-20 cor.** plus porto postal **30 bani.**
Legătură mai fină după cum se comandă.

Librăria tipografiei archidiececane.

La **Librăria Tipografiei archidiececane din Sibiu**
se află de vânzare:

Ciaslov (orologion)

tipărit cu litere străbune, cu binecuvîntarea Inaltpreasânției Sale
Domnului **Ioan Metianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe
române din Transilvania și Metropolit al Românilor din Ungaria
și Transilvania.

Tabela de materii: Polunoșnița de toate zilele. — Polunoșnița Săm-
betei. — Rânduēla Utreniei — Ciasul dintâiu, al doilea și al șeselea. — Rânduēla
Obedniței. — Ciasul al nouēlea. — Rânduēla Vecerniei. — Pavecernița cea mică
și cea mare. — Slușba sfintei cuminecturi. — Cinstitul Paraclis. — Rugăciunile
de masă. — Troparele și Condacele Triodului și ale Penticostariului. — Troparele
învierii, Bogorodicițele și ipacoi la cele 8 glasuri. — Troparele morților. — Tro-
parele preste săptămână. — Troparele și Condacele sfinților de obște după rânduēla
Sinacsariului. — Bogorodicițele troparelor ce se cântă preste tot anul la Vecernie și
la Utrenie. — Sinacsariul pe toate lunile. — Pășchălia, care cuprinde 16 rubrici cu
datele respective, începînd cu anul 1901 până inclusive 1952. — Explicare despre
rubricile Pășchăliei și folosirea acelor. — Însemnarea cum se cetesc Evangeliile
Voseresnelor dela Dumineca întăia după Rusalii, a tuturor sfinților, până la a
cincia Duminecă din Postul mare, preste toți anii.

Format octav, 397 pag. Prețul: broșat **2 cor.**, legat în pânză **2 cor.**
40 fil., legat în piele roșie cu copcii **4 cor.**

Pentru pacienții de stomach!

Tuturor cari în urma răcelii ori a prea marelui împovărări a stomacului sau prin
sumarende mîncări greu de mistuit prea reci ori prea calde sau prin un traiu nereg.
și-au contras bôle de stomach, precum:

Catar de stomach, Sgârciuri de stomach,
Dureri de stomach, Mistuire grea sau astupare de stomach
li-se recomandă un bun mijloc de casă, ale cărui rezultate escelente de mulți ani sunt deja
probate. Acesta este:

Vinul de buruieni al lui Hubert Ullrich.

Acest vin este preparat din buruieni renumite și recunoscute ca tîmădăuitor, cu vin
bun; întărește și înviorăză organismul de mistuire al omului. Vinul de buruieni delătura
conturbațiile de mistuire și influențază puternic asupra noiei formări de sînge sînătos.

Prin întrebuițarea regulată a vinului de buruieni bôlele de stomach vor fi curate încă
în formare. Să nu întăreze nime dar' a-l folosi încă de cu vreme. Simptome, ca: **dureri de**
cap, rigăeli, arsuri în stomach, inflamații, amețeli cu vomări, cari la pacienți cu sufe-
rințe învechite apar cu atît mai vehement, dispar adesea după câte-va beuturi de vin de buruieni
cu urmările lor neplăcute, **maladii, dureri colice, bătăi de**
Constipațiile inimă, **insomnie**, precum și conglomeraarea sîngelui în ficat,
splină și suferințele hemoroidice de multe-ori se delătura iute cu vinul de buruieni. Vinul
de buruieni delătura mistuirea grea și depărtéază prin un scaun ușor materii stricate din sto-
mach și intestine.

Fața palidă și slabă, anemia și slăbiciunile sunt de obicei
urmările unei
mistuiri rele a formării insuficiente de sînge și a stării bolnăviciose a ficatului. **Lipsa de**
apetit și reaua dispoziție, precum și **durerile de cap și noptile perdue** (insomnie)
consumă adeseori încetul cu încetul multe persoane. Vinul de buruieni dă slăbitei puterii de
traiu un nou și prospăt impuls. Vinul de buruieni mărește apetitul, ajută mistuirea și nu-
trirea, ușurează formarea și schimbarea materiei, înlesnește formarea sîngelui, calméază nervi
escitați și creéază nouă voe de viéță. Nenumărate scrisori de recunoștință și mulțămîi
dovedesc acestea.

Vinul de ierburi se află de vânzare în sticle fl. 1.50 și fl. 2.— la farmaciile din Sibiu
Turnișor, Seliște, Oena, Slimnic, Șeica-mare, Noerich, Avrig, Tălmăciu, Boița, Cismădie, Poplaca,
Guvarului, Jina, Poiana, Mercuria, Călnic, Loman, Pian-t-de-sus, Petrifaléu, Sebeș-șăscă,
Vințel-de-jos, Daia, Spring, Vingard, Ohaba, Begineu, Mihăi, Teiuș, Blaj, Pănade, Topu, Medieș,
Blăjeș, Sân-Mărtin, Ibașfaléu, Basna, Agnita, Cincu-mare, Boholt, Făgăraș, Belean, Cămpulung,
Râmnic-Vâlcea, Cudjir, Orăștie, Deva, Hunedoara, Hațeg, Luncani, Puj, Ohaba, Ponor, Alba-
Iulia etc. — precum și în toate celelalte localități mai mari și mai mici din Ardeal, Ungaria
și Austria.

Farmaciile din Sibiu trimit 3 și mai multe sticle de vin cu prețurile originale în toate
ocalitățile din Austro-Ungaria.

Păziți-vă de falsificări!

Să se ceră anamit:

Vinul de buruieni al lui Hubert Ullrich.

Vinul meu nu este o medicină secretă. Părțile lui constitutive sînt: Vin de Malaga
450,0, Spirit de vin 100,0, Glycerin 100,0, Vin roșu 240,0, Sirup de fragi 150,0, Sirup de
cireș 320,0, Coacăză, Aniș, Rădăcină „Helen”, iarba ferului americană, Rădăcina „Entianus”,
„Kalmus” à 10,0. Toate aceste se amestecă.
un. dcm., [3] 2-9